

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Cuvântul Meu vă face trezirea ca să între el cu Mine în carte, copii din porți. Sunt Domnul, și vă fac deșteptarea cu cuvântul Meu care a făcut la început cerul și pământul și pe om, iar la sfârșit v-a făcut pe voi ca să fiți cuvântul Lui, căci Cuvântul este Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, și iarăși se fac. Amin, amin, amin.

Se fac ceruri noi și pământ nou. Se naște iarăși lumea. Din cuvântul Meu toate se nasc iarăși, căci toate s-au învechit de la om încoace, fiindcă omul s-a despărțit de Dumnezeu pe pământ și nu știe și nu poate, nu mai poate să se întoarcă înapoi la Mine decât prin cuvântul Meu care vine la el și îl călăuzește pentru iarăși facere peste toate câte sunt, căci omul dintre cer și pământ este durerea Mea care stă împotriva Mea mai înainte de căderea îngerilor căzuți din slava Mea, și tot omul trebuie să se aplece glasului Meu, cuvântului Meu care a făcut la început cerul și pământul. Amin.

Omul învechit în rele nu mai știe, nu mai cunoaște cărarea Mea spre el. Cuvântul Meu este cărarea Mea spre el, căci când Eu vin altfel spre om, se sperie omul, iar spaima lui este lipsa lui Dumnezeu din el, dar Duhul Meu îl învață să creadă în Mine, Care sunt scăparea lui, puterea lui și ajutorul lui în strâmtorări și netemere chiar dacă s-ar răsturna pământul și s-ar muta munții în fundul mării, căci Eu sunt în mijlocul cetății, și ea nu se va clinti, și le spun oamenilor de pe pământ: «*Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Domnul Preaînalt între popoare, și pe pământul tot sunt Preaînalt!*» precum este scris. Amin.

O, poporul Meu cel din români! Dacă Eu când am făcut cerul și pământul cu cuvântul Meu, din ape și din duh, și am scos din ape primul petec de pământ și l-am numit de atunci pământ român, taină rămasă între Mine și Tatăl până la sfârșit de timp când am venit pe pământ și am luat trup din Fecioară prin sămânța Duhului Sfânt, iată, taina aceasta neștiută de tot omul atâtea mii de ani, ea se desface acum prin cuvântul Meu, cuvântul care a făcut la început cerul și pământul. Pământul român a fost începutul pământului cel ieșit din ape, și tot pământul român este începutul cel ieșit din foc, căci el va fi cetate de scăpare, oază verde pe care Eu, Domnul, o ocrotesc cu mare minune, cu cuvântul facerii Mele care începe ca și la început când am luat pământ din pământul român și l-am făcut cu mâna pe om și am suflat cu gura peste el cuvânt, și duh de viață a intrat în el, și a cunoscut omul ca și Dumnezeu, și a fost el odihna Mea între cer și pământ.

O, poporul Meu cel din români, sunt în mijlocul tău cu sărbătoare. Mă bucur în pomenire de zi sfântă pentru cel între arhieriei cerului marele făcător de minuni Spiridon. O, mare este omul care cunoaște facerea lui Dumnezeu Făcătorul și crezând în Mine se arată oamenilor minunat pentru slava Mea cea nemaicăutată de oameni, căci oamenii stau în duhul îngâmfării și s-au îngâmfat cu măririi de la unii la alții, iar slava Mea pe pământ ei nu o mai doresc, ci o ascund pe cât pot ei de mult, pentru că ei se tem unii de alții înaintea slavei Mele și nu se tem de Mine, Cel minunat întru sfinții Mei și prin sfinții Mei, și chiar dacă ei se tem când Eu cutremur tot lucrul lor ca să le arăt deșertăciunea lor, ei stau tari prin duhul îngâmfării lor care se face în ei împotrivire înaintea Mea și netemere de Dumnezeu spre pierzarea lor. Eu însă Îmi fac cale spre ei și Mă arăt Cel minunat, așa cum M-a arătat arhierul Spiridon, Dumnezeu adevărat în el și făcător de minuni prin el înaintea necredincioșilor. Amin, amin, amin.

– *Credința mea, Doamne al sfinților, a fost iubirea mea cea pentru Tine, a fost iubirea Ta cea care s-a cuibărit în inima mea ca să Te iubesc cu ea și să Te fac minunat înaintea necredincioșilor care se hrăneau cu îngâmfarea lor, Doamne. O, cât ești Tu de răbdător între*

cei necredincioși până-Ți faci loc cu minunile Tale prin cei sfinți ai Tăi dintre oameni, prin cei credincioși care-Ți fac loc în ei ca să trăiești Tu în ei viață dulce, pace dulce, bogăție de har și de minune a Ta între ei!

Eu Te-am mărturisit Dumnezeu adevărat între oameni și Te-am arătat că ești Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om, Doamne. M-a durut în mine necredința celor îngâmfați care dădeau să umble la înțelesurile tainelor Tale cele ascunse de mintea oamenilor, și atunci, din mijlocul arhierilor adunați în sobor eu am luat o bucată de lut trecut prin foc, o cărămidă făcută de mână de om, și am strâns-o în mâini înaintea lor și am făcut din ea trei părți despărțindu-se ele, prin minunea credinței mele, în apă, pământ și foc, așa cum au fost înainte de facerea cărămizii, mai înainte de a trece prin foc apa și lutul care s-a lăsat muiat apoi, și frământat apoi, și pus în formă pentru ca iarăși să se usuce și să fie spre folos, spre zidire, Doamne, Cel ce ai făcut din ape cerul și pământul cu cuvântul, Doamne, Cel ce ești foc mistuitor, și omul nu știe ce ești Tu și ce faci Tu pentru ca să Te cunoască omul Dumnezeu adevărat în toată clipa și peste toate mereu.

Le-am arătat celor necredincioși cum vei face Tu la sfârșit cerul și pământul cu Duhul Sfânt și cu foc, ca apoi să le faci din nou pe toate pe pământ nou, trecut prin foc, Doamne. O, cât foc face omul pe pământ și nu știe că dacă face așa, el Te cere să vii cu foc ca pe toate să le lămurești și iarăși să întocmești cerul și pământul!

O, vino, Doamne, și împlinește-Ți proorociile cele pentru cer nou și pământ nou din sfințenie răsărite, din om nou și sfânt, nou prin sfințenie așa cum am fost noi, sfinții Tăi care am crezut întru Tine, Unul Dumnezeu Făcătorul, mărturisindu-Te minunat între oameni prin sfinții Tăi.

Vino, Doamne, cu duhul puterii Tale în cuvântul Tău care se face râu în mijlocul neamului român, și fă din cuvântul Tău și din pământul român cetate de scăpare curățată și udată, și apoi loc verde, loc plin de lumină și de pace și de chemare a omului spre Tine, Doamne minunat. Vino, Doamne, și desparte în mijlocul pământului român întunericul de lumină și lumina de întuneric și fă pe el loc al dreptății Tale, loc al păcii, Doamne! Nu-l lăsa pe omul minciunii să mai dăinuiască pe pământul slavei Tale! Scoate-l pe el din întunericul lui și dă-i lui vedere ca să Te vadă și să se rușineze de întunericul din el și să vină spre izvorul cuvântului Tău și să se adape din el cu credință, și cu viață din viața Ta apoi, și fă aceasta cu duhul puterii Tale în cuvântul Tău de peste om, Doamne al puterilor.

O, dă-le înțelepciune sfântă și putere din Tine celor ce Te împart cuvânt peste pământ, și unge-i la ochi și la minte pe toți cei necredincioși și potrivnici și mândri și fă-i să vadă și să înțeleagă și să se umilească, Doamne, sub mâna puterii Tale cu care lucrezi pe pământul român cer nou și pământ nou și Ierusalim nou de care se va duce vestea peste toate neamurile de pe pământ ca să vină ele să vadă slava Ta și pe poporul Tău care crede în venirea Ta cuvânt pe pământ, căci cu cuvântul ai făcut Tu la început cerul și pământul, și arată-le oamenilor că așa ai făcut. Amin, amin, amin.

– O, așa voi lucra, și cu foc voi lucra, căci cu foc Îmi scriu pe pământ cuvântul cel de facere din nou a lumii.

Din cerul cel nevăzut și de pe pământ să se adune laolaltă strigăte de rugăciune pentru împlinirea a toate Scripturile venirii Mele cu veacul cel fără de sfârșit! Amin.

O, poporul Meu, tu ai fost întocmit de cuvântul Meu din zilele tale pentru ca să te rogi la Dumnezeu și să-I amintești Lui de Scripturile făgăduinței venirii Domnului pe pământ cu sfinții, că iată, la tine vin cuvânt și prin porți Mă împart peste pământ bunăvestire de înviere spre înnoirea făpturii. Eu pic cu pic spulber de pe pământul alegerii Mele toată împotrivirea care stă împotriva Mea prin îngâmfarea omului. Voi culca la pământ pe toți cei care dau să stea în fruntea poporului român mânjiți pe mâini de sângele celor ce strigă la Mine din pământ ca să le fac dreptate.

O, dați-vă deoparte, voi, cei prea mult pătați, voi, cei prea îngâmfați, voi, cei ce doriți mărire și ranguri, căci Eu ridic pe cei tari prin umilința lor și le adaug credință și temere de Dumnezeu și putere din puterea Mea ca să doboare ei, la cuvântul Meu cel rostit din mijlocul neamului român, toată vraja care întunecă omul la minte și la inimă și la ochi ca să nu vadă lumina și întunericul și ca să le despartă pe ele, și apoi să fie lumină! Amin.

O, nu Mă pot stăpâni până ce nu voi arăta toată deșertăciunea minții și pe cei ce o au pe ea înaintea Mea și a neamului Meu de pe pământul român. Ridica-Mă-voi, și aceasta voi face. Amin. Pic cu pic așez pe pământul român lumină mare ca să știe toate neamurile lumii că Eu sunt Dumnezeu mare și minunat pe pământul român, și din el Mă voi slăvi peste tot și peste toate, căci Tatăl așa binevoiește. Amin.

Acum, fiilor din porți, faceți cu cuvântul Meu putere pentru rugăciune la Mine din mijlocul poporului cuvântului Meu pentru împlinirea cea de la Mine în mijlocul neamului român. Roagă-te, poporul Meu, roagă-te la Dumnezeu, căci tu ești unealta Mea, și cu tine voi ara și voi însămânța și voi uda și voi încălzi și voi face să crească rodul împărăției cerurilor în mijlocul tău și peste tot pământul român pe care Tatăl îl ține în mâna Sa pentru slava Mea și a ta ca să vadă toți cei din întunericul lor slava Domnului și rodul ei cel nou. Amin, amin, amin.

12/25-12-2004